

VRT

Vrnil se je razsušen.

Samo brazda v rumenem pesku za njim
je pričala, da se premika.

Straže so sporočile iz svojih gnezd:

Bitje prihaja iz puščave.

Zbrali so se na meji.

Potegnili so ga v svet zelenja.

Jaz sem tisti, ki ste ga poslali, je rekel:

Kot da bi spregovorile klešče,

je bil njegov glas.

Potem je omahnila njegova glava,

nasajena na vrbov plot.

Ni nam podoben, so mislili

in gledali njegov pasji jezik,

ki je lizal travo.

Kakšno je sporočilo Prepovedanega, so ga vprašali.

Vse je res, je zašklepetal

in klešče njegovih ust so se zaprle.

Kanili so mu vode na jezik in zahtevali:

Ali ni vrta na drugi strani.

Ali ni v vrtu vse, kar pogrešamo.

Vse, kar veste, je res, je zašelestel.

To ni tisti, ki smo ga poslali, so rekli

in mu prerezali žilo.

Ko je pritekla iz nje počasna siva tekočina,

so bili prepričani,

da je sovražno bitje.

Pustili so ga tam. (Rebra so se mu stanjšala

v veje suhljadi.)

Izbrali so novega odposlanca.